

Mokyklos staigmena

Kitą rytą, apsirengusi gražiausia palaidine ir tamprėmis, Sofija suskuburošti savo kuprinės. Ji nekantravo susitikti su draugais, kurių nematė visą žiemą. „Be to, – pagalvojo, – niekada negali tiksliai žinoti, kas įvyks pirmąją dieną mokykloje!“

Sofija užsisegė kuprinę.

– Iki, tėveli! –
atsisveikino pelytė,
skubėdama pro duris.

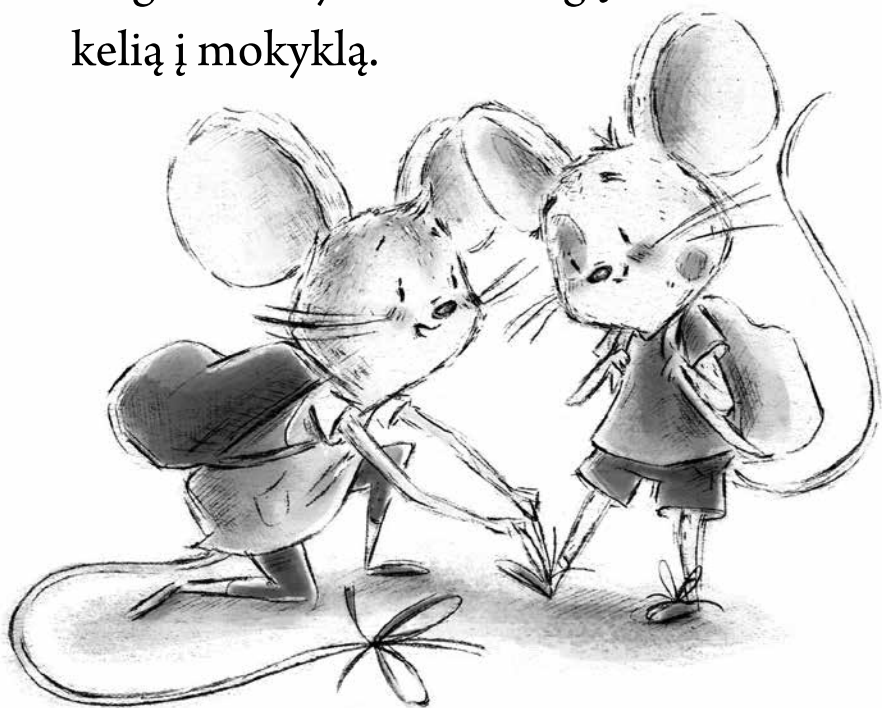
– Palauk manęs! – šaukė
Vinstonas. Jis bėgo sesei iš paskos,
dar net neužsirišęs batų.

Sofija buvo tai beveik užmiršusi:
Vinstonas šiais metais pradeda lan-
kyti mokyklą! Ponios Išmintingolės
mišri klasė Sidabro Ežero pradinėje

mokykloje buvo skirta visiems 6–10 metų mokiniams.

Sofija pasilenkė surišti Vinstono batus.

– Ponia Išmintinguo­lė norės, kad išmoktum pats užsirišti, – rimtai tarė ji. Tada švelnesniu balsu pridūre: – Nagi. Parodysiu tau *smagų* kelią į mokyklą.

Užuot ėjus į Pušų Spyglių giraitę įprastu keliu – pro kepyklėlę, biblioteką ir paštą, – Sofija vedė Vinstoną mažai žinomu taku. Jis vinguriavo už bibliotekos ir leidosi pro sausmedžio šakų tunelį. Gėlių pumpurai buvo ką tik prasiskleidę.

Sofija girdėjo, kaip Vinstonas šnypuoja jai už nugaros.

Takas vedė į mokyklos kiemą. Sofija palydėjo Vinstoną pro lauko duris į mokyklą, įsikūrusią tarp pušų šakų.

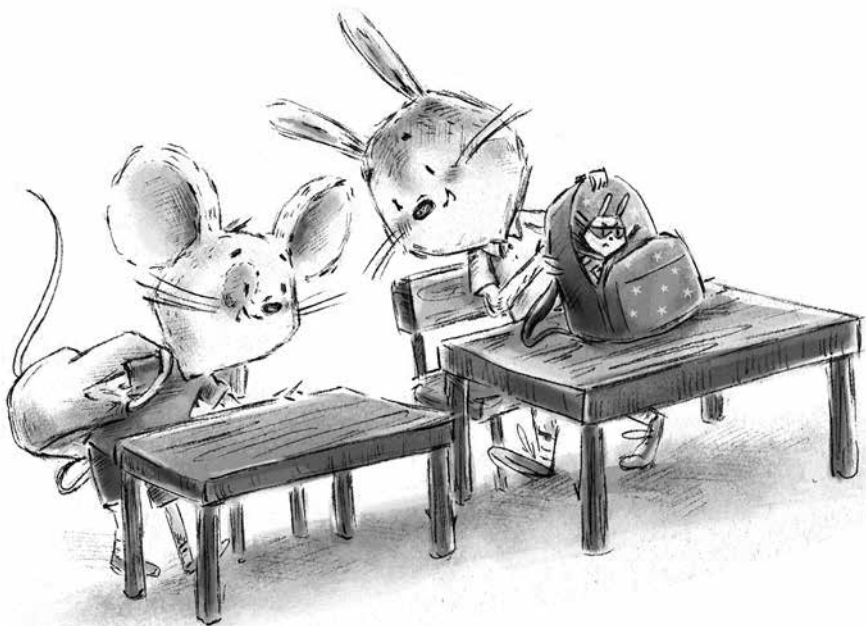
– Sofija! – nuskambėjo Hetės balsas.
Pelytė pasisuko ir pamojavo. Hetė
stovėjo su vyresne seserimi Lidija ir
drauge voveryte Ele. Kaip tik tuo metu
pro langus įskrido kolibris Paiperis ir
mėlynoji strazdaitė Zoja.

Rupūžius Vilis jau sėdėjo mokykliniame suolo šalia kurmio Malkolmo.

Triušis Benas su mažuoju broliu Džeimsu įžengė į klasę po Sofijos ir Vinstono. Šis pažinojo Džeimsą nuo mažens.

Taigi jiems pavyko surasti du suolus – pelės dydžio Vinstonui ir didesnį Džeimsui.

Sofija nuėjo pasisveikinti su Hete, Lidija ir Ele. Bet kaip tik tuo metu po-
nia Išmintinguolė, tvarkingai apsirengusi pelėda, nešiojanti akinius, atsisto-
jo prie lentos.

– Vaikai! – pasakė
ji. – Prašau sėstis!

Sofija susku-
bo atsisėsti į kle-
vo žievės suolą
prie lango, kad
galėtų matyti lauką.
Ji mėgo žiūrėti pro
langą – net jei ponia
Išmintinguolė kartais
pagaudavo ją skraidant padebesiais.

– Sveiki sugrįžę į mokyklą! – tarė
ponia Išmintinguolė, kai visi mokiniai
susėdo. – Džiaugiuosi matydama jus
spindinčiomis akimis ir pasiruošusius

pradėti naujus moks-
lo metus. Atrodo,
kad mes visi čia... –

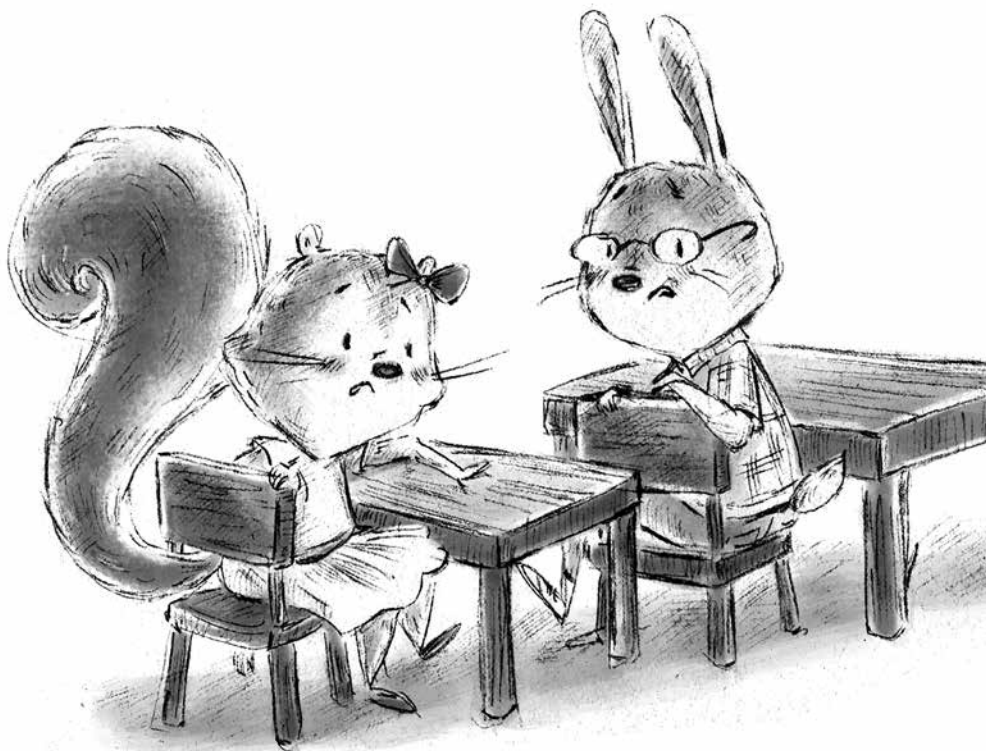
Ponia Išmintin-
guolė skaičia-
vo mokinius.

– Oi! Mums
trūksta *naujoko*. Jo
šeima ką tik atsikraus-

tė į Pušų Spyglių giraitę. Jis
vardu Ovenas. Tikiu, kad visi būsite
labai draugiški.

Tuo metu girgžtelėjo durys.

– Štai ir jis, – tarė ponia Išmintin-
guolė. – Sveikas, Ovenai.

Visi mokiniai atsisuko ir... aiktelėjo.

Elė su Malkolmu tyliai suspigo. Benas pastatė ausis. Sofija patrynė akis, kad įsitikintų, ar gerai mato.

Ovenas buvo... *gyvatė?!*